

Μεταξύ:

██, από το Στρόβολο

Αίτητρια

και

██ LTD, Λάρνακα

Καθ'ων η αίτηση

Ημερομηνία: 2^η Ιουνίου, 2011

Εμφανίσεις

Για την αιτήτρια: κ. Αγγελίδης για κ. Χρίστο Κληρίδη

Για τους Καθ'ων η αίτηση: Ουδεμία εμφάνιση

Για το Ταμείο ως αναγκαίος διάδικος: κ. Μ. Στυλιανού

ΑΠΟΦΑΣΗ

Είναι η θέση της Αιτήτριας, ότι ο τερματισμός της απασχόλησης της από την υπηρεσία των Καθ'ων η αίτηση ήταν έκδηλα παράνομος ή παράνομος και κακόπιστος. Έτσι με την παρούσα Αίτηση αξιώνει εναντίον τους, διάταγμα για επαναπρόσληψη, αποζημιώσει, ωφελήματα, συνεισφορές στο Ταμείο Προνοίας καθώς και διάφορες άλλες θεραπείες που προσδιορίζονται στους γενικούς λόγους της Αίτησης.

Οι Καθ'ων η αίτηση καταχώρησαν εμφάνιση στις 20/4/2010 ισχυριζόμενοι ότι η απασχόληση της Αίτησης τερματίστηκε λόγω πλεονασμού που προήλθε από την κατάργηση της θέσης που κατείχε, μετά από οργανική αναδιόργάνωση. Στις 11.4.2011 ο μέχρι τότε συνήγορος τους κ. Πολυβίου, ζήτησε άδεια και απεσύρθη λόγω αλλαγής δικηγόρου. Ο κ. Χαπάρη που εμφανίστηκε τη συγκεκριμένη ημέρα για τους Καθ'ων η αίτηση επιβεβαίωσε το Δικαστήριο ότι προς αντικατάσταση του κ. Πολυβίου θα διοριζόταν το γραφείο Χρύση Δημητριάδη και ως εκ τούτου ζήτησε όπως η υπόθεση οριστεί σε μια νέα ημερομηνία, ώστε να μπορέσουν να εξασφαλίσουν αντίγραφα της όλης δικογραφίας για να μελετήσουμε την υπόθεση. Εν όψει τούτου η υπόθεση ανεβλήθη και ορίστηκε ξανά για ακρόαση στις 30.5.2011. Κατά τη συγκεκριμένη ημέρα εμφανίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου μόνο η πλευρά της Αιτήτριας. Ενώ η υπόθεση ήταν ορισμένη για ακρόαση στις 9.30 π.μ. μέχρι τις 10.30π.μ. δεν υπήρξε καμία εμφάνιση για τους Καθ'ων η αίτηση. Έτσι

κατόπιν αιτήματος του συνηγόρου της Αιτήτριας το Δικαστήριο προχώρησε στην ακρόαση της υπόθεσης.

Η μοναδική προφορική μαρτυρία που τέθηκε ενώπιον μας ήταν αυτή την Αιτήτριας. Τέθηκαν επίσης και διάφορα έγγραφα στα οποία θα αναφερθούμε όπου κρίνεται σκόπιμο.

Η τεθείσα ενώπιον μας μαρτυρία έχει ως ακολούθως:

Οι Καθ' ων η αίτηση ασχολούνται με αερομεταφορές ατόμων και εμπορευμάτων. Η Αιτήτρια προσλήφθηκε στην υπηρεσία τους στις 14.8.1991. Αρχικά εργάστηκε στο τμήμα στρατηγικής ανάπτυξης των Κυπριακών Αερογραμμών και στις 14.8.1991 μεταφέρθηκε στους Καθ' ων η αίτηση. Εργοδοτήθηκε στη θέση που αφορούσε υπηρεσία παροχής υπηρεσιών σε πελάτες και αεροσκάφη καθώς και τροφοδοσία λαμβάνοντας έκτοτε διάφορες προαγωγές. Καθ' όλη την διάρκεια της υπηρεσίας της, που ήταν ευδόκιμη, έτυχε ευνοϊκών σχολίων από τη διεύθυνση της Εταιρείας. Η Αιτήτρια πέραν των καθηκόντων της θέσης που κατείχε ως διευθύντρια εξυπηρέτησης πελατών, από καιρού εις καιρού της ανατέθηκαν και επιπρόσθετα καθήκοντα ανάλογα με τις ανάγκες του τμήματος και της υπηρεσίας, όπως η παρακολούθηση των σταθμών εξωτερικού.

Κατά ή περί τον Ιανουάριο του 2009 διορίστηκε νέος εκτελεστικός πρόεδρος της Εταιρείας ο οποίος υποσχέθηκε στην Αιτήτρια πλήρη αξιοποίηση της ικανότητας και προσφοράς της ως και ενασχόληση σε νέους τομείς και ανάθεση νέων καθηκόντων και ευθυνών εντός της Εταιρείας. Προηγουμένως κατά τον Νοέμβριο του 2008 ο τότε γενικός διευθυντής δημιουργούσε στην ίδια διάφορα «προβλήματα» εντελώς αδικαιολόγητα.

Κατά ή περί τον Φεβρουάριο του 2009 ο νέος εκτελεστικός πρόεδρος ζήτησε από την Αιτήτρια όπως εκχωρήσει ορισμένα από τα καθήκοντα και τις ευθύνες της σε άλλους διευθυντές/ τμηματάρχες και μετακινήσει το γραφείο της στα διευθυντικά γραφεία για να είναι κοντά στο ίδιο, ώστε να του παράσχει άμεση εξυπηρέτηση. Χαρακτηριστικά της αναφέρθηκε ότι η γνώμη και εμπειρία της ήταν ουσιώδης για την ίδια την Εταιρεία. Σαν αποτέλεσμα μετακίνησε το γραφείο της στο χώρο γραφείων της διεύθυνσης παραπλήσια των γραφείων του εκτελεστικού προέδρου.

Για λόγους που δεν αφορούσαν την ίδια, ακολούθως ο εκτελεστικός διευθυντής ανακάλεσε την απόφαση του και ζήτησε από την Αιτήτρια όπως μετακινηθεί στο παλιό της γραφείο και εμπλακεί σε διάφορα θέματα και τομείς αναθέτοντας της νέες δραστηριότητες και καθήκοντα, τα οποία μέχρι εκείνη την στιγμή χειριζόνταν άλλοι διευθυντές. Προφανώς τούτο, καθώς ισχυρίστηκε, να ενόχλησε άλλους διευθυντές και ανώτερο προσωπικό της Εταιρείας και έτσι ξεκίνησε μια οργανωμένη εκστρατεία καλά ενορχηστρωμένη για εντοπισμό και εκδίωξη της από

της Εταιρείας. Η εκστρατεία μάλιστα συμπεριλάμβανε και ασύστολες, δυσφημιστικές κατηγορίες εις βάρος της.

Ο εκτελεστικός πρόεδρος της Εταιρείας κ. ██████████ συνέχισε να κοσμεί την Αιτήτρια με διάφορα επίθετα για τις ικανότητες της και της υποσχέθηκε ότι θα τύγγανε της πλήρους στήριξης του. Επίσης ζητούσε τη συμβουλή και τη γνώμη της για άλλους διευθυν'τες. Της απεκάλυψε ότι άλλοι διευθυντές έφεραν ένσταση για τα νέα καθήκοντα που της ανατέθηκαν. Προς αντιμετώπιση της δημιουργηθείσας κατάστασης επανειλημμένως ζήτησε τη διευθέτηση ευρείας σύσκεψη και η συναντήσεων με όλους τους εμπλεκόμενους προς επίλυση των προβλημάτων που άλλοι προφανώς να είχαν μαζί της.

Κατά ή περί της 11.9.2009 ο εκτελεστικός πρόεδρος ανακοίνωσε στην Αιτήτρια ότι κατέστη πλεονάζον προσωπικό, παραδίδοντας της και σχετική επιστολή (Τεκμήριο Γ). Της απεκάλυψε επίσης ότι στην πραγματικότητα ο λόγος τερματισμού των υπηρεσιών της ήταν το γεγονός ότι οι άλλοι διευθυντές/ τμηματάρχες δεν ήθελαν να παραμείνει στην Εταιρεία και για να επέλθει ηρεμία θα έπρεπε να την αποδεσμεύσει. Η Αιτήτρια ήταν η μόνη υπάλληλος που κατά τον ουσιώδη χρόνο απολύθηκε ως πλεονάζον προσωπικό ισχυριζόμενη ότι υπήρξε το θύμα μιας εν γένει συνωμοτικής εις βάρος της εκστρατείας, με στόχο τον διωγμό της από την Εταιρεία με ανυπόστατες κατηγορίες και μεταξύ άλλων για το λόγο ότι ήταν γυναίκα η οποία βρέθηκε στο πλευρό του εκτελεστικού προέδρου. Είναι η θέση της ότι σε καμία περίπτωση δεν δικαιολογείτο ο τερματισμός της απασχόλησης της με την δικαιολογία ότι κατέστη πλεονάζον προσωπικό.

Κατά τον ουσιώδη χρόνο η Αιτήτρια ήταν 53 ετών, χήρα και λάμβανε τα ακόλουθα ωφελήματα/ μισθό τα οποία απώλεσε και διεκδικεί: Μισθό (€4.888 μηνιαίως X 12) €58.656, ετήσιο bonus €2.650 και 13^{ος} μισθός €4.350, ητοι συνολικά €65.656.

Στις 11 -14.9.2009 της καταβλήθηκαν διάφορα ποσά ύψους €31090,90 στα οποία συμπεριλαμβάνονταν, κατά τους υπολογισμούς της Εταιρείας, 83 ημέρες άδεια οφειλόμενοι μισθοί για προειδοποίηση 3 μηνών και διάφορα άλλα ωφελήματα, όπως τα υπολόγισαν αφού αφάιρεσαν συνεισφορές κοινωνικών ασφαλίσεων, φόρο εισοδήματος, ταμείο προνοίας και εισφορά για το σχέδιο ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης. Είναι η θέση της Αιτήτριας ότι δικαιούται για την περίοδο των 3 μηνών μισθοί αντί προειδοποίησης στην αναλογούσα άδεια, ως επίσης και στα επιδόματα για τους 3 αυτούς μήνες ως εξής: α) €539 μεταφορικά και άλλα επιδόματα X 3 μήνες = €1617, β) €539 X 4 μήνες = €2156 ήτοι σύνολο €3773.

Περαιτέρω η Αιτήτρια διεκδικεί συνεισφορά στο Ταμείο Προνοίας για την περίοδο των 3 μηνών ως επίσης και την ανάλογη άδεια για την περίοδο των 4 μηνών, δηλαδή σύνολο 7 μήνες, ισχυριζόμενη ότι η Εταιρεία παράνομα αρνήθηκε να καταβάλει / αποκόψει τις συνεισφορές με αποτέλεσμα να δικαιούται από το Ταμείο

Προνοίας μειωμένο ποσό σύνολο €369.64 συνεισφορά Εταιρείας επί 7 μήνες, σύνολο €2587.48.

Επιπρόσθετα διεκδικεί για την περίοδο της αποζημίωσης που το Δικαστήριο ήθελε αποφασίσει την αναλογία συνεισφοράς της Εταιρείας στο Ταμείο Προνοίας που ανέρχεται σε €369.64 το μήνα ως επίσης και τα ωφελήματα από το ταμείο ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης €35 το μήνα.

Περαιτέρω ισχυρίζεται ότι η απώλεια εισοδημάτων την οποία υπέστην ανέρχεται σε €65.556, 13/13 δηλαδή €5042 τον μήνα ή €65,656 ετησίως.

Λόγω της ηλικίας της αλλά και της πείρας της σε συγκεκριμένα θέματα η εργοδότηση της παρά τις προσπάθειες της είναι ανέφικτη.

Είναι η θέση της Αιτήτριας ότι κατά τον χρόνο της απόλυσης της δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για κήρυξη της ως πλεονάζον προσωπικό και ότι παράνομα απολύθηκε από την εργασία της, γεγονός που έθεσε με επιστολή των δικηγόρων της ημερομηνίας 15.9.2009 σε απάντηση στην επιστολή απόλυσης ημερομηνίας 11.9.2009. Ισχυρίζεται ωστόσο ότι κατά τον χρόνο ή και μετά την απόλυση της ως πλεονάζουσα η Εταιρεία συνέχισε να προσλαμβάνει και προάγει άλλους διευθυντές και ανώτερο προσωπικό. Στο πλαίσιο αναδιοργάνωσης της Εταιρείας ισχυρίζεται ότι κακόπιστα και κακόβουλα συμπεριλήφθη ως πλεονάζουσα, για επίτευξη αλλότριων σκοπών.

Τέλος ισχυρίζεται ότι η Εταιρεία κατά τον ουσιώδη χρόνο της εργοδότησης της εργοδοτούσε πέραν των 15 εργοδοτούμενων και ότι ο τερματισμός της απασχόλησης της ήταν παράνομος και κακόπιστος και υπό τις περιστάσεις δικαιολογούνται οι πιο πάνω αξιώσεις της.

Το άρθρο 6(1) του περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου (Ν.24/67), όπως διαμορφώθηκε από τον Τροποποιητικό Νόμο 6/73, (ο «Νόμος»), προβλέπει ότι « **Καθ' οιανδήποτε ενώπιον του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών διαδικασίαν ο υπό εργοδότην τερματισμός απασχολήσεως του εργοδοτούμενου τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ως μη γενομένος δια τινά των εν τω άρθρω 5 εκτιθεμένων λόγων**» δηλαδή των λόγων που καθιστούν νόμιμη και δικαιολογημένη την απόλυση και δεν παρέχουν στον εργοδοτούμενο δικαίωμα αποζημίωσης.

Συνεπώς, οι Καθ' ων η αίτηση ήταν αυτοί που έφεραν το βάρος να ανατρέψουν το καθιερωμένο από το Νόμο μαχητό τεκμήριο και να αποδείξουν ότι δικαιολογημένα απέλυσαν την Αιτήτρια. Εν τη απουσία τους όμως ουδεμία ανατροπή του καθιερωμένου τεκμηρίου επήλθε με επακόλουθο η απόλυση της Αιτήτριας να κρίνεται παράνομη και αδικαιολόγητη.

Επομένως οι Καθ' ων η αίτηση είναι υπόλογοι σε αποζημιώσεις βάσει του άρθρου 3 του Ν.24/67, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 3 του Ν. 92/79 και σύμφωνα με τις διατάξεις του Πρώτου Πίνακα του Νόμου, στην απόλυτο διακριτική εξουσία του Δικαστηρίου. Στην άσκηση της εξουσίας αυτής, ορίζεται από το ίδιο άρθρο του Νόμου, ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων ορισμένοι παράγοντες που είναι οι ακόλουθοι:

- (α) τα ημερομίσθια και πάσας τας άλλας απολαβάς του εργοδοτούμενου
- (β) την διάρκεια της υπηρεσίας του εργοδοτούμενου
- (γ) την απώλειαν προοπτικής σταδιοδρομίας του εργοδοτούμενου
- (δ) τας πραγματικάς συνθηκας του τερματισμού των υπηρεσιών του εργοδοτουμένου
- (ε) την ηλικία του εργοδοτουμένου

επανερχόμενοι στη τεθείσα ενώπιον μας μαρτυρία σημειώνουμε τις αξιώσεις της Αιτήτριας με τις οποίες, πέραν του διατάγματος επαναπρόσληψης, απαιτεί μεταξύ άλλων και αποζημιώσεις για παράνομο τερματισμό προς €5042 για απώλεια μισθών και ή ζημιά που υπέστη για δύο έτη καθώς και αναλογία συνεισφοράς των Καθ'ων η αίτηση στο Ταμείο Πρόνοιας που ανέρχεται σε €369,64 τον μήνα, ως επίσης και ωφελήματα από το ταμείο ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης €35,00 τον μήνα, για την περίοδο της αποζημίωσης που ήθελε αποφασίσει το Δικαστήριο.

Καθώς αναφέρθηκε στην υπόθεση **Louis Tourist Agency Ltd vs. Αντιγόνης Ηλία (1992) 1 Α.Α.Δ. 98, 104.**

«Το κριτήριο της αποζημίωσης βάσει του άρθρου 4 του Ν.24/67 δεν συνίσταται με το συμβατικό που καθορίζεται από το ΚΕΦ. 149, και γενικά τις αρχές του δικαίου των συμβάσεως δηλαδή ζημιά η οποία έπεται κατά λογική πρόβλεψη της διάρρηξης της συμφωνίας. Το θέμα των αποζημιώσεων επαφίεται στην απόλυτη κρίση του Διαιτητικού Δικαστηρίου, με μόνο περιορισμό εκείνο που τίθεται από το άρθρο 3 του Πίνακα, η αποζημίωση να μη υπερβαίνει τα ημερομίσθια δύο ετών(Ν.92/79). Η υλική ζημιά την οποία υφίσταται από τον τερματισμό ο εργοδοτούμενος είναι αναμφίβολα παράγοντας σχετικός, αλλά όχι ο μόνος ο οποίος λαμβάνεται υπόψη.

Η διαγωγή των μερών είναι άλλος σχετικός παράγοντας, όπως συνάγεται από την παράγραφο 4 (δ) του Πίνακα.

Από τη μαρτυρία της Αιτήτριας και το Τεκμήριο Δ2 προκύπτουν οι ακαθάριστες απολαβές της που ανέρχονται στα €65656 ετησίως ήτοι για σκοπούς υπολογισμού των αποζημιώσεων σε €1262,61. επίσης εργάστηκε στην υπηρεσία των Καθ' ων η αίτηση από 14.8.1991 μέχρι 11.9.2009 που απολύθηκε ήτοι 18 συναπτά έτη.

Λαμβάνοντας λοιπόν υπόψη τις πραγματικές συνθήκες κάτω από τις οποίες τερατίστηκε η απασχόληση της Αιτήτριας, όπως η ίδια παραθέτει με τη μαρτυρία της, η οποία παρέμεινε αναντίλεκτη, τις απολαβές της που για σκοπούς του Νόμου ανερχόταν στα €1262,61 εβδομαδιαίως, την επί 18 έτη συνεχή περίοδο απασχόλησης της, την ηλικία της (53 ετών κατά τον χρόνο απόλυσης – ηλικία δύσκολη για την εξεύρεση εργασίας και δη την θέση που η ίδια κατείχε), την απώλεια σταδιοδρομίας (λαμβανομένου υπόψη της θέσης που κατείχε) κρίνουμε υπό τις περιστάσεις εύλογο να της επιδικάσουμε ως αποζημίωση το ποσό των **€95327** που αντιστοιχεί με τις απολαβές 75,5 εβδομάδων.

Επίσης για την περίοδο των τριών μηνών μισθών αντί προειδοποίησης βρίσκουμε ότι η Αιτήτρια δικαιούται στην αναλογούσα άδεια ως επίσης και στα επιδόματα που ανέρχονται στα **€3773,00**. Επίσης δικαιούται στην καταβολή συνεισφορών στο Ταμείο Προνοίας ύψους **€2587,48**.

Κατάληξη

Εκδίδεται επομένως απόφαση υπέρ της Αιτήτριας και εναντίον των Καθ' ων η αίτηση για το ποσό των **€101.687,48** πλέον νόμιμο τόκο.

Σύμφωνα με το άρθρο 3(2) του Νόμου, εκ του ποσού της αποζημίωσης ποσό €65655,72 που ισοδυναμεί με ημερομίσθια ενός έτους πλέον νόμιμο τόκο θα καταβληθεί στην Αιτήτρια από του Καθ' ων η αίτηση, το δε υπόλοιπο ποσό των €29671,33 πλέον νόμιμο τόκο από το Ταμείο Πλεονάζοντος Προσωπικού.

Περαιτέρω επιδικάζονται υπέρ της Αιτήτριας και εις βάρος των Καθ' ων η αίτηση έξοδα όπως αυτά υπολογιστούν από το Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Το Ταμείο Πλεονάζοντος Προσωπικού απαλλάσσεται από την καταβολή πληρωμής λόγω πλεονασμού, χωρίς έξοδα.

(υπ.) .....

Ι.Α. Χατζητζιοβάννης, Πρόεδρος

Χ. Καγιάς, Μέλος

Μ. Σταυρινού, Μέλος

ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΗΤΗΣ